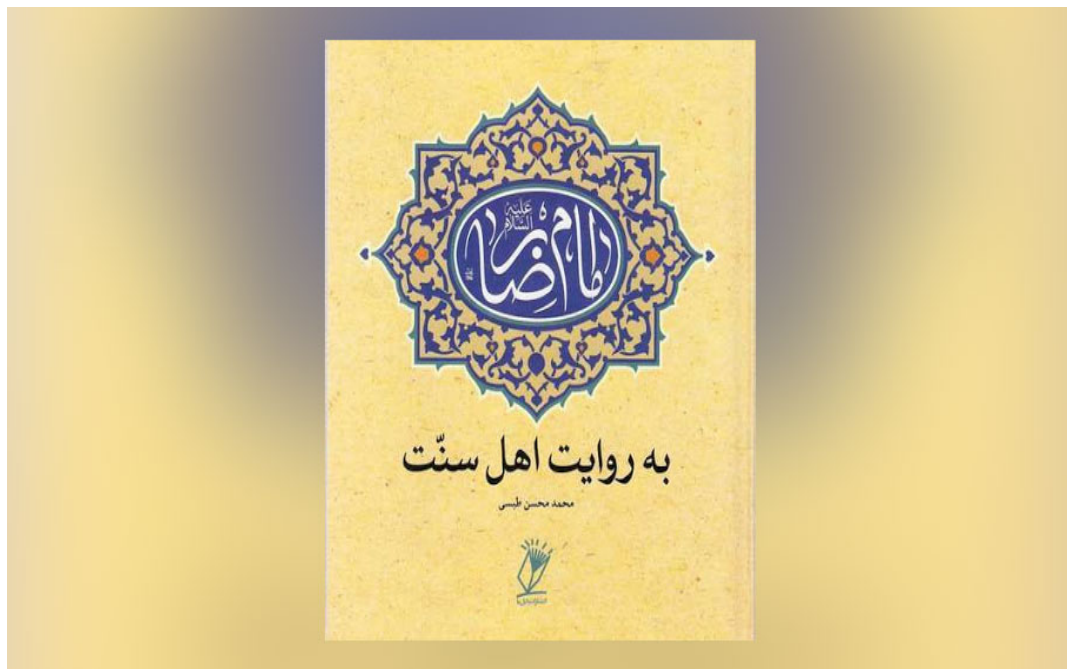

مجموعه سخنان عالمان اهل سنت در رابطه با مناقب امام هشتم علیه السلام

به گزارش حوزه استان های [خبرگزاری تقریب](#)، همزمان با فرارسیدن ایام ا دهه کرامت و میلاد مسعود و مبارک حضرت علی بن موسی الرضا (ع) و حضرت فاطمه معصومه (س) مجموعه ای از سخنان عالمان بزرگ اهل سنت پیرامون شخصیت و کرامات امام هشتم (ع) با عنوان نکته های ناب از امام رضا (ع) در بیان عالمان اهل سنت در ادامه می آید:

تعا بیر زیبای حاکم نیشابوری در وصف حضرت رضا (ع)
محدث، قاضی و فقیه مشهور اهل سنت در معرفی امام رضا علیه السلام
می نویسد:

«امیر المؤمنین علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن علی بن الحسین

بن علی بن ابی طالب (رضی الله عنهم) الرضا ابوالحسن الامام

الشهید...سلطان اولیا، برهان اتقیا، وارث علوم المرسلین، مهبط

اسرار ربّ العالمین، ولیّ ا، صفی ا، فلذة کبد رسول ا، غوث
الامّة و کشف الغمّة... سلطان المقرّبین يوم الحشر والجزاء
الامام ابوالحسن علیّ بن موسی الرضا صلوات ا و سلامه علی
رسول ا و علی آله الائمة المعصومین و اتباعهم اجمعین الی
یوم الدین»

حاکم نیشابوری، محمد بن عبدا، تاریخ نیشابور، ص 207

ابن طلحه: علی بن موسی الرضا (ع) به حق وارث امیرالمؤمنین
علی (ع) است

ابن طلحه، شاعر، قاضی و فقیه اهل سنت در بیان مناقب حضرت رضا
علیه السلام می آورد:
«کسی که در شخصیت ایشان تأمل کند در می یابد که علی ابن موسی
به حق، وارث امیرالمؤمنین علی و زین العابدین علی بن الحسین
است... ایمان به آن حضرت، بالنده؛ برهانش آشکار و روشن؛ یارانش
بسیار؛ استعداد و توانش، گسترده و استوار؛ والامقام، بلندپایه،
عزیز، محبوب، نیرومند و بانفوذ است. فضایل و سیرت و منش او
والا و شکوهمند، صفات و شخصیت او درخشان و نورانی و مکارم اخلاق
و خصلت های ایشان، پیامبرگونه است. کرامت، شرافت و سخاوت جزو
ذات و اصالت اوست. هر آنچه از امتیازات ایشان شمارش شود، بازهم
کم گفته شده و والاتر از آن است؛ و هراندازه از مناقب آن حضرت
گفته و تبیین شود، رتبه و درجه ایشان بالاتر از آن خواهد بود.»

ابن طلحه، ابوسالم کمالؒالدین محمد، مطالب السؤل فی مناقب آل
الرسول، ص295

عالم اهل سنت: حدیث سلسله الذهب رضا (ع) شفا می دهد
فضلؒا بن روزبهان خنجی از محققین صاحب نام اهل سنت، در قسمتی
از صلوات خود بر امام رضا علیه السلام به مناسبت ذکر حدیث سلسله
الذهب به این تجربه خویش اشاره می کند: «و این فقیر حقیر تجربه
کرده ام که هر مریض که او را عیادت کرده و اجل او نرسیده بود
من به صدق، این اسناد بر او خواندم؛ حق، او را در روز، شفا
کرامت فرموده و اثر صحّت فی الحال در او ظاهر شده و این از
مجرّبات فقیر است.»

فضلؒا بن روزبهان، وسیله الخادم إلى المخدوم، ص217
او در مهمان نامه ی بخارا نیز از همین تجربه یاد می کند:
«از جمله ی خواص این حدیث یکی آن است که اگر به صدق آن را با
اسناد بر بالین خسته خوانند که مشرف به هلاکت باشد، اگر در اجل
او تأخیر باشد فی الحال اثر صحّت بر او ظاهر گردد و این فقیر
بر بسیاری از خستگان خوانده ام و اثر آن تجربه کرده.»
فضلؒا بن روزبهان، مهمان نامه ی بخارا، ص342

ابراز تواضع شگفت انگیز ابن خزیمه در زیارت قبر حضرت امام
رضا (ع)

حاکم نیشابوری می گوید: «از ابوبکر محمد بن مؤمل بن حسن ابن

عیسی شنیدم که می‌گفت: با پیشوای اهل حدیث ابوبکر بن خزیمه و همپراز او ابوعلی ثقفی و گروهی از استادانمان برای زیارت مرقد علی بن موسی الرضا در حالی که آنان بسیار به زیارت مرقد آن حضرت می‌رفتند [از نیشابور] به سمت طوس خارج شدیم. در آنجا چنان تواضع و احترام و تعظیم و تضرعی از ابن خزیمه نسبت به آن بقعه دیدم که همه را شگفت زده کرد؛ به طوری که عده‌ای از خاندان سلطان؛ آل شاذان ابن نعیم و آل شنقشین و گروهی از علویان نیشابور، هرات، طوس و سرخس نیز که در آنجا شاهد این نحوه‌ی زیارت بودند، شادمان شدند و به شکرانه‌ی آن صدقه دادند و همگی می‌گفتند: اگر این امام [ابن خزیمه] آنچه را در آداب زیارت انجام داد، سنت و فضیلت نمی‌دانست آن‌ها را به‌جا نمی‌آورد.»

جوینی خراسانی، ابراهیم بن محمد، فرائد السمطين، ج 2، ص 198

امام رضا (ع) و رفع مشکلات عالم اهل سنت
ابن حبّان، محدث، مورخ، لغوی، قاضی و فقیه اهل سنت در کتاب
الثقات آورده است:
«علی بن موسی الرضا از عقلا، بزرگان و خردمندان اهل بیت و بنی‌هاشم است... مرقد ایشان در سناباد، خارج از نوقان، در کنار قبر هارون الرشید، مشهور و معروف است و مردم به زیارت آن می‌روند. من نیز فراوان آن را زیارت کرده‌ام. وقتی در طوس بودم

هر مشکلی که بر من وارد می‌شد به زیارت مرقد علی^س بن موسی الرضا^ع که درود خدا بر او و جدش باد _ می‌رفتم و از خداوند حل^س آن را می‌خواستم و خداوند نیز دعایم را استجابت می‌کرد و آن سختی از من برطرف می‌شد. این کار را به دفعات تجربه کردم و جواب گرفتم. خداوند ما را با محبت رسول خدا صل اله علیه و آله و اهل بیت او بمیراند.»

ابن حبّان، محمد، کتاب الثّقّات، ج8، ص456

اجابت دعا‌های عالم سنی مذهب توسط امام رضا (ع) ابومنصور محمد بن عبدالرزاق طوسی (350ه ق) به حاکم طوس معروف به «بیوردی» که فرزند نداشته، گفته است: «چرا به مشهدالرضا نمی‌روی و در آن جا دعا نمی‌کنی که خداوند به تو فرزندی عنایت کند. من خود خواسته‌هایی داشتم که در آنجا از خداوند درخواست کردم و اجابت شد. حاکم می‌گوید من به مشهد رفتم و نزد مرقد رضا دعا کردم تا خداوند فرزندی به من دهد. پس از آن خداوند فرزند پسری به من عنایت کرد. ابومنصور پس از شنیدن خبر استجابت دعای من، مرا انعام و اکرام کرد.»

ابوالحسین بن ابی بکر فقیه نیز گفته است: «خداوند همه‌ی خواسته‌های مرا نزد مشهدالرضا اجابت کرده است از جمله از خداوند خواستم فرزندی به من عنایت کند که خداوند آن را به من روزی کرد.»

ابن بابویه، محمد بن علی، عیون أخبار الرضا (ع)، ج 2، ص 701
همچنین حاکم نیشابوری از علما و مؤلفین اهل سنت می نویسد:

«خداوند کرامات بسیاری از تربت حضرت رضا (ع) را به من شناسانده
است؛ از جمله به علت سرمای شدید، راه رفتن برایم بسیار سخت بود،
به زیارت رفتم و از آنجا با کفشی از جنس کرباس به نوقان
برگشتم. فردای آن روز، درد پای من از بین رفت و سالم به
نیشابور برگشتم.

جوینی خراسانی، ابراهیم بن محمد، فرائد السمطين، ج 2، ص 220.

پاسخ استخاره عالم سنی به قرآن درمورد زیارت حضرت رضا (ع)
حاکم نیشابوری به نقل از علی بن محمد بن یحیی و او به نقل از
ابوالفضل بن ابی نصر صونی به نقل از محمد بن ابی علی صائغ آورده
است که گفت: از مردی نزد مرقدالرضا [علیه السلام] _ که اسم او را
از یاد برده ام _ شنیدم که می گفت: من در شرف قبر و صاحب آن
مردم بودم و در قلبم نسبت به بعضی از آنچه در شرافت آن حضرت
گفته می شد حالت انکار، خلجان می کرد. پس به مصحف تفأل زدم این
آیه سه بار آمد: «وَيَسْتَنبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَ

رَبِّي إِنَّهُ لَاحَقُّ». (سوره یونس، آیه 53)

جوینی خراسانی، ابراهیم بن محمد، فرائد السمطين، ج 2، ص 218.

خواب عالم اهل سنت درخصوص زیارت حضرت رضا (ع)
شهاب الدین ابو سعید عبدالملک بن سعد بن عمرو بن ابراهیم در

نزهة الاخيار آورده است که از شيخ زکی ابوالفتوح محمد بن
 عبدالکریم بن منصور بن غلان شنیده است که گفت: «از شيخ ابوالحسن
 محمد بن قاسم فارسی در نیشابور شنیدم که می گفت: من کار کسانی
 را که قصد زیارت مشهد [الرّضا] داشتند نمی پسندیدم و یا جایز
 نمی دانستم و بر آن اصرار می ورزیدم تا اینکه شبی در خواب دیدم
 که در طوس در مشهد [الرّضا] هستم و رسول خدا صلی الله علیه و آله
 پشت صندوق قبر ایستاده در حال نمازند. پس صدایی را از بالا
 شنیدم که می سرود: هرکس دوست دارد قبری را ببیند که اگر آن را
 زیارت کند، خداوند او را از سختی ها و بلاها نجات بخشد به زیارت
 این قبر بیاید؛ [زیرا] خداوند سلاله ای برگزیده از رسول خدا را
 در آن سکنا و آرامش بخشیده است؛ و به رسول خدا صلی الله علیه و
 آله اشاره می کرد.
 عرق ریزان از خواب بیدار شدم، خدمتکارم را صدا زدم که مرکبم را
 فوراً آماده کند. بلافاصله به زیارت رفتم و از آن موقع سالی
 دوبار به زیارت میروم.»
 بیهقی، محمد بن حسین، تاریخ بیهقی، ص 712